

“Nem fog fájni, önnek, miniszterelnök úr, biztosan nem”

A parlament rendkívüli ülésának tizenegyedik ülésnapján nyújtott be Babák Mihály, a Fidesz képviselője interpellációt a miniszterelnökhöz: “*Nem fog fájni, önnek, miniszterelnök úr, biztosan nem*” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából Veres János pénzügyminiszter úr válaszolt. A Parlamenti Információs Rendszer így rögzítette a történeteket:

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Miniszterelnök Úr! Ön és a szociálisan érzékeny pártja gyakran hangoztatja az igazságosság és a bátorság jelszavát, azt, hogy a rászorultaknak nem kell félniük, csak a gazdagokat sújtják a megszorító intézkedések. A Gyurcsány-csomag megismerése után azonban világgossá vált, hogy megint csak egy PR-fogás áldozatai lettünk. Bejelentettük ugyanis, hogy a százezer család megélhetését befolyásoló evát október 1-jétől drasztikusan, 15 helyett 25 százalékos adóval sújtják.

Minden evás vállalkozónak a februári adóbevalláskor űrlapot kell kitöltenie. Amennyiben a 2006. évre a minimálbért meghaladó járulékalapot választja, akkor írja be a választott összeget, amely ezt követően kötelező, és behajtható az APEH részéről, függetlenül attól, hogy hogyan alakul év közben a jövedelme, lesz-e munkája vagy sem. És az adóprést a Gyurcsány-kormány csak tovább növeli. Miért? Mert pénzügyi csödbe juttatta az ország költségvetését, és ezt százezer evás vállalkozóval fizeteti meg? – kérdezik a vállalkozók.

Vegyünk egy átlagos példát: egyetértünk abban, hogy akinek havi 200 ezer forint járulékalapot kitermelő vállalkozása van, az nem gazdag, de még csak nem is jómódú, hiszen munkaadó és munkavállaló valamennyi terhet meg kell fizetnie. Felmerül a kérdés: miként lehet kifizetni a meg-növelt terheket, ha az évközi adó-emelés havi 72 ezer forintról 120 ezer forintra emelkedik, az egészségbiztosítás pedig havi 30 ezer-ről 34 ezer forintra emelkedik? Ezek a szemérmetlenül gazdag evázók 12 fajta adót és járulékot fizetnek meg.

Kedves miniszterelnök úr, higgye meg, nem mennek ezek a nyáron se a Balatonra, se Kubába, se a Maldív-szigetekre, mert nem tehetik meg a jövedelmükből. Megélnék, és nem gazdagok, ahogy ön állítja, de a tehernövelő intézkedések miatt több tízezeren komoly bajba kerülnek, elveszíthetik vállalkozásukat, ezzel munkahelyek sokasága szűnhet meg. Tényleg nagy a baj.

Miniszterelnök úr, ahogy mondják, önnek naponta 270 ezer forintnál több elkölthető jövedelme van. Ezek az emberek nem gazdagok, de még csak nem is jómódúak. Kérdezem, miniszterelnök úr: miért mondja gazdagnak azokat az embereket, akiknél ötvenszer nagyobb az ön jövedelme? Miért emel év közben adót, miközben az ön adóhatósága azt követeli, hogy az év elején konkrét összegű adóterhet vállaljanak az evázók? Mi az oka az állandó kapkodásnak és az ötleterű szabályozásnak?

Várom őszinte válaszát. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Veres János miniszter úrnak. A miniszter urat illeti a szó.

DR. VERES JÁNOS pénzügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök annak, hogy Babák képviselő úr hozzászólásából kiderült, hogy egy, az általuk korábban sokat vitatott adónemnek immáron védelmezőjévé válik a képviselő úr, hiszen mind a költségvetési bizottság ülésein a korábbi években több alkalommal, mind a Házban a plenáris üléseken is több alkalommal folyt vita arról, hogy helyes vagy helytelen az eva rendszerének a fenntartása Magyarországon, helyes vagy helytelen, hogy ilyen módon lehet egyszerűsített adózást választania magyarországi vállalkozásoknak.

Úgy gondolom ugyanakkor, hogy az interpellációban elhangzott állításokból legalább két tény kimaradt, ami érdemben befolyásolja a helyzet megítélését. Az egyik tény az, hogy jelen pillanatban a 15 százalékos adómértékkel nézve az eva esetében, miután az áfa visszaigényelhetővé válik másik ágon, így 102 ezer forint marad 100 ezer forint bevétel után kint a vállalkozásoknál, egyiknél és másikkal, hiszen adóalanypartnerek vannak ilyenkor a körben. Ez azt jelenti, hogy a költségvetés számára semmiképpen nem teremt többletbevételt ilyen értelemben, ha minden esetben elszámolják megfelelőképpen a bizonylatokat.

A másik tény, ami kimaradt, és ez nagyon fontos, képviselő úr, hogy ön hivatkozik valamilyen megkövetelt jövedelemre eva esetében, ami nincs az eva rendszerében. Ha a járulékokról kíván beszélni, és a járulékoknál vannak bizonyos jövedelemelvárások, az egy más történet, de miután eváról beszélt végig, ilyen nincs az evarendszerben.

Ugyanakkor viszont nem mondja, ami szerintem érdemi kérdés e tekintetben, hogy ha bármely evázó úgy ítéli meg, hogy nincs annyi jövedelme a következő időszakban, hogy neki érdemes lenne az eva rendszerében adót fizetnie Magyarországon a szeptemberi változásokat követően, akkor kinyitjuk annak lehetőségét az adóeljárás szabályok megváltoztatásával, hogy akár év közben is visszaléphet a normál adózás rendszerébe. Azaz, ha valaki nem evaalanyként kívánja a továbbiakban az állam felé a kötelezettséget teljesíteni, hanem normál vagy személyi jövedelemadó-alanyként, vagy társaságiadó-alanyként, természetesen erre a lehetőséget megteremtjük a ma megszavazandó módosító javaslatok elfogadását követően jövő héttel. Ebből következően tehát semmilyen sérelmet nem szenvednek az evaalanyok ezt követően, mert ha úgy ítélik meg, hogy számukra túl sok a 15-tel szembeni 25 százalékos adómérték, és vissza kívánnak lépni, akkor még az év végét sem kell megvárniuk, lezárják a 9 hónapos periódust, és azt követően – ahogyan mondtam – az általános szabályok szerint tudnak adózni akár az szja rendszerébe, akár ha a társasági adó rendszerébe lépnek át, függően attól, hogy egyéni vállalkozóról vagy pedig társaságról van szó.

Ezért tehát úgy gondolom, hogy a képviselő úr által fölvetett probléma egy kissé egyoldalúra sikerült bemutatása után megoldás van arra, hogyha így dönt a vállalkozó, és megoldás van arra is, képviselő úr, hogy természetesen azt nem lehet megtenni, hogy az evázók kimaradjanak egy magasabb közteherviselésből, amit elvárunk valamennyi vállalkozástól. Ha elvárjuk a többi vál-

lalkozástól, hogy vegyenek részt a közteherviselésben erőteljesebben, akkor értelemszerűen az evázó vállalkozók esetében is ezt a fajta igényt a társadalom a közteherviselés egységes jellege jegyében méltán és megfelelő alappal kéri.

Ezért tehát úgy gondolom, hogy az ön által fölvetett problémákra a megfelelő megoldás bent van az adórendszerben, a most tervezett módosításokban is, így abban viszont bizonyára nem fogunk egymással vitatkozni, hogy mindenkinek vállalni kell a többletterhekből rá eső, arányos részt. Így remélem, hogy a válaszom a kérdésére megnyugtató az ön számára is, és kérem válaszom elfogadását.

Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megkérdem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr választát.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Miniszter úr, három kérdést tettem fel, és bocsásson meg, miniszter úr, nem válaszolt ezekre a kérdésekre, nemcsak őszintén, hanem egyáltalán. (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*)

Tisztelt Hölgyek, Urak! Tisztelt Ház! Év közben adót emelni borzasztó, és módosítani skandalum. Százezer vállalkozót bizonytalanra tartani, és azt ok megfogadják el, higgye meg! Sőt, azokra az ígéretekre is csak ködösen volt alkalmam odafigyelni, amelyeket ön emlegetett arról, hogy mikor lehetnek át. De gondolja el, miniszter úr, hogy év közben, szeptemberben vagy októberben adót módosítani, ez mégis skandalum.

Még egy gond: Békés megyében nagyon sok az evázó, és ők nem engedhetik meg azt, hogy veszélyeztessék a megélhetésüket. Egyebekben Szlovákia sincs lehetőségük átmenni.

Aj bugyem poszlovenszki roszprávaty. Pán prezident proszim! Gyakujeme peknye nyc keme toto! Plani je! Nye dobrovo! Nem fogadom el a választ.

Köszönöm, hogy szólhattam. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

Az egyensúly a reform feltétele!

1. Igen, azt a programot hajtjuk végre, amellyel Magyarországot évi 1000 milliárdos fejlesztéssel, egy élhetőbb, fejlettebb, nyugatosabb orszaggá tesszük. Azt a programot, amellyel győztünk áprilisban.

– A választási időszakban a Magyar Szocialista Párt azt képviselte, hogy Magyaror-

szágnak a következő években elsősorban az ország modernizálására, egy új, fejlett világ berendezésére kell törekednie.

– Be kell fektetnünk közösen a jövőbe, utakat, vasutakat kell építenünk. Ennek az előfeltételeit meg kell teremteni. Legfőképp ezért kell egyensúlyt teremteni a költségvetésben,

hogy valóban megkapjuk a Brüsszelben kiharcolt uniós pénzt.

– Ezt a pénzt azonban nem önt-hetjük lyukas zsákba. Az államnak a pénz elköltése helyett képesnek kell lennie befektetni közös forintjainkat, ehhez pedig reformok sokasága kell.